

TAROT JE ZRCADLEM NAŠÍ DUŠE

ROZHOVOR S KARTÁRKOU MGA. ANNOU DLOUHOU

Když jsem poprvé zaklepala na dveře malé útulné poradny v budově Ženských domovů na pražském Andělu, cítila jsem v celém těle zvláštní chvění. Jako by v mém nitru pulzovaly tisíce jemných vibrací, téměř nepostřehnutelných, a zároveň nesmírně intenzivních. Měla jsem pocit, že až vstoupím do místnosti, od které mě dělilo pár kroků, nic už nebude jako dřív. A přesně to se i stalo. Za dveřmi mě přivítala mladá žena, která působila jako bytost z jiného světa – tak neotřele krásná, empatická, moudrá, plná světla a té nejčistší energie. A když potom na stůl vyložila první karty, pochopila jsem, jak nádherný a vzrušující může být život, když se naučíme naslouchat své vlastní intuici a pracovat s dary, které nám byly dány.

Zdeňka Jeníčková

spolupracovnice časopisu PHOENIX

Od toho dne uplynul zhruba rok a já po dlouhé době konečně získala odvahu opustit „bezpečí“ stojatých vod, které se postupně začaly stále více zakalovat. Oceán sice zatím ještě nevidím, ale ve vzduchu už cítím vůni soli, a to je znamení, že jsem na dobré cestě. Víím, že ty skutečné kroky za nás nikdo jiný neudělá, to musíme každý

sám. Mnozí z nás však potřebují prvotní impuls, nějaké znamení nebo povzbuzení – zkrátka potvrzení toho, že naše touhy jsou opodstatněné a že máme právo být šťastní... Anička je první člověk v mém životě, od kterého jsem to všechno dostala v tak vrchovaté míře, že už dále nepochybuji. Nepochybuji o tom, že si zasloužím zdraví, štěstí a lásku, že mám své poslání, které musím splnit, a budu-li to potřebovat, celý vesmír se spojí, aby mi s tím pomohl. Za to jí patří můj velký dík. A také za to, že s radostí souhlasila, když jsem ji poprosila, aby se o své zkušenosti podělila se čtenáři PHOENIXu...

Jak vlastně funguje tarot? Jak je možné, že v té obrovské „informační databázi“ najdeme pokaždé konkrétní odpověď?

Na začátku sezení se napojím na podvědomí svého klienta, a tím získám přístup do vesmírného zdroje všech informací. V podvědomí máme uložené různé archetypy a kódy, ať už z minulých životů, z výchovy nebo ze zkušeností, a ty nám mnohdy, aniž bychom si to uvědomovali, brání prožívat život tak, jak bychom sami chtěli. S takovými kódy je potřeba pracovat. Úplně stejně tento proces napojení funguje u výkladu karet, při věštění z křišťálové koule nebo třeba z kávové sedliny. Jde jen o prostředek, jehož pomocí se dotyčnému informace zobrazují. Většina lidí, kteří pracují ve sféře duchovna, mi dá jistě za pravdu, že někdy se tak snadno napojíte na svého kli-

enta, že v něm čtete jako v otevřené knize a karty vlastně ani nepotřebujete.

Popisují vyložené karty pouze momentální situaci, kterou na základě svobodné vůle můžeme každou další minutu měnit? Nebo poukazují i na budoucí vývoj událostí?

Karty ukazují aktuální nastavení našeho nitra a směr, kterým jdeme. Díky těmto informacím se můžeme špatných věcí varovat tím, že změníme právě ten směr. Pochopíme, proč kráčíme špatně, a poučíme se z toho. Rozhodnutí, jestli směr v konečném důsledku změníme, je na každém z nás. Proto říkám svým klientům, že to, co si u karet řekneme, se vůbec nemusí stát, pokud oni sami nebudou chtít. Nevěřila byste, jak z lidí v této fázi spadne strach. Nicméně existuje pakt duše, který si v sobě neseme. To je taková vnitřní dohoda, kterou sami se sebou uzavřeme ještě před narozením. V ní máme každý uložené osobní neměnné informace. Pro lepší představu to přirovnám k osudu. Jedná se o informace, které změnit nelze. Šli bychom tím proti sobě a ubližovali si.

Mohl by se – čistě teoreticky – naučit tarot vykládat každý?

Existuje plno kvalitní literatury, kde se dozvíme potřebné informace o kartách i o výkladech. Tím si můžeme vytvořit hezký základ. Ale abychom karty uměli vykládat, je rozhodně víc než nutné s nimi pracovat. Já sama doporučuji vytvořit si s kartami blízký vztah a nechat se jimi vést více, než jen slepě přebírat poselství z knih. Jde o oboustrannou důvěru, která nesmí být ničím narušena. Karty vám samy řeknou veškeré odpovědi. Dále můžeme mluvit o jistém daru umět z karet informace vyčíst. Ten výklad rozhodně ulehčuje a přidává jim na eleganci.

Můžeme tarot vykládat i sami sobě? Neovlivní objektivitu výkladu naše skrytá přání nebo obavy?

Pokud umím vykládat tarotové karty, jedná se o dar. A dary máme prvotně využívat pro sebe, a až pak pro pomoc ostatním. Napojováním se na sebe se více poznávám, umím lépe číst svou intuici a rozhodovat se v souladu se sebou samým. U výkladu karet

pro sebe je však nutné udržet si odstup, být objektivní a neupravovat si skutečnost podle skrytých obav a přání. To lze vypilovat praxí, ale někdy přijde stresující situace do života i kartáři, a pak je velmi náročné zachovat si odstup a objektivitu! I kartář by tedy měl mít svého kartáře nebo terapeuta, na kterého se v případě potřeby obrátí.

Existují v tarotu ryze pozitivní a negativní karty? Nebo má každá karta – v závislosti na kontextu – více významů? Například velmi obávaná karta Věž...

Říká se, že žádná karta není jen pozitivní, nebo jen negativní. U všeho v životě platí pestrost a vidět věci černobíle nikoho nedovedlo ke zdárnému konci. U tarotových karet to platí dvojnásob. Samozřejmě existují tarotové karty, které již svým vyobrazením nahánějí husí kůži a klienti se jich obávají. Ale někdy je takový pád jako na kartě Věž potřebný k tomu, aby nás svedl z nesprávné cesty a zabránil mnohem horším zkušenostem. V tomto ohledu spatřuji pozitivum těchto předem obávaných karet.

Jaká síla nás vede k tomu, abychom z vějíře karet vytáhli ty, které jsou příznačné pro naši situaci? Funguje zde nějaký zákon? Třeba něco jako Jungova synchronicita?

Než půjčím klientovi své karty k zamíchání, instruuji ho a vedu tak, aby správně propojil své vědomí s podvědomím. Právě díky této propojenosti pak nevědomky volí karty, které výstižně popíší danou situaci a najdou řešení. Můžeme mluvit o vesmírném zákonu, o Vyšší moci, o Bohu... Pojmenovat si to může každý podle svých pocitů.

Dá se říci, že tarot je zrcadlem naší duše?

Ano, tarotové karty ukazují stav našeho nitra. Představme si, že by někdo dokázal naše nitro vyfotografovat a my se pak spolu dívali na jednotlivé snímky. Přesně takhle funguje i tarot, pouze s tím rozdílem, že k vyfocení dojde přes mé napojení na klienta a místo fotek máme karty.

Lze z tarotových karet vyčíst i tak fatální událost, jako je smrt nebo těžký úraz?

Ano, i takové události se dají z karet vyčíst. Zde záleží na kartáři, jaká slova zvolí a jak vede klienta, aby ho před takovou událos-

tí varoval, nebo aspoň zmírnil její dopad. Veškeré události jsou jenom následkem našich myšlenek a našeho chování, a je tedy nutné brát na vědomí, že i takto závažná událost (například těžký úraz) má klienta před něčím varovat a zamezit mu pokračovat špatným směrem. Nejde tedy jen o věštby typu „pozor na úraz“, ale spíše o pochopení, proč by k němu mohlo dojít, a správné nasměrování klienta, aby se mu zdárně vyhnul.

Mám ve zvyku vytáhnout si každé ráno z balíčku jednu kartu, která odráží mou momentální energii pro daný den. Je to takový můj ustálený rituál, i když vlastně nevím, jestli je to k něčemu dobré...

Jde o úžasný rituál, ve kterém pokračujte. Kontakt s tarotovými kartami nám vybrušuje naši intuici a schopnost se ponořit do svého nitra. Učí nás napojovat se na sebe samé, a to je v dnešní uspěchané době velmi potřebné. Určitě je dobré o vytažené kartě přemýšlet i zpětně, jaký den jsem měla a jak mě karta chtěla před něčím varovat, nebo si ji jen jednoduše začít spojovat s určitými zážitky, pocity a zkušenostmi.

Mohu si na jednu otázku vyložit vícekrát? Když je pro mě první odpověď nepochopitelná, nebo se mi zkrátka nezamlouvá...

Karty jasně promluvíly. Pokud tedy mám tendenci balíček znovu míchat a „čekat“ na tu správnou odpověď, karty se také mohou odmlčet a nedozvím se už nic. Pokud je odpověď nepochopitelná, je dobré dál ve výkladu pokračovat. Požádat karty o jasný symbol a osvětlení celé situace. Karty je pak nutné číst i s první vytaženou, rádoby zavrženou kartou. V té se poměrně často ukrývá ta správná odpověď. A nevadí, že jsme se k ní dopracovali přes několik dalších. O tom jsou výklady, které se skládají ze vzorců několika, mnohdy i desítek karet, a tím vytvářejí příběh s odpověďmi na naše otázky.

Meče, Hole, Poháry, Pentakly... vyjadřují tyto symboly různé úrovně vědomí?

Přesně tak, tyto čtyři barvy Malých arkán (neboli atributy) zastávají vždy určitou aktivitu na té konkrétní úrovni. Meče řadíme do úrovně mentální, Hole se nacházejí na duchovní úrovni, Poháry jsou ryze emoci-

onální úroveň a Pentakly zrcadlí úroveň tělesnou. Spolu s tím symbolizují i čtyři živly, v tomto pořadí tedy vzduch-oheň-vodu-zemí. Je dobré si na tyto úrovně vědomí při výkladech vzpomenout, více se nám osvětlí souvislosti.

Lze vyložit karty i někomu, kdo podobnými metodami pohrdá, nebo jim nedůvěřuje?

Dřív jsem měla tendenci spasit svět. Věděla jsem, že má metoda funguje a pomáhá, a když ke mně přišel člověk z donucení partnera nebo rodičů, bylo mi moc líto, že si automaticky staví obrannou zeď, kterou já musím zdolat a dokázat mu, že je u mě správně, a že karty skutečně fungují. Takové sezení je velmi náročné a v konečné míře dotyčnému skutečně pomůže pouze v tom případě, jestliže si ho během povídání získám. A protože mám ráda svou energii a svůj čas, nepřijímám už klienty, kterým bych musela dokazovat, že má metoda funguje. Ráda pomáhám lidem, kteří o to mají skutečně zájem, a s těmi, kteří mě dříve přicházeli zkoušet, nebo přišli z donucení, jsem rychle hotová. Kartář by nikdy neměl své karty obhajovat nebo přesvědčovat klienta o jejich ryzosti.

Co ještě by neměl dělat? Jak vůbec poznáme správného kartáře?

Vnucovat lidem svůj názor, přesvědčovat je jen o jednom směru, zamlčovat infor-

mace, nebýt dost empatický. Během sezení často nastanou situace, kdy je velmi nutné obratně volit ta správná slova. Nejen proto, abyste neurazila nebo nevydělila klienta, ale abyste ho i dobře motivovala, zaujala, a tím mu dodala odvalu a sebevědomí. Po sezení u dobrého kartáře bychom se měli cítit lépe, než když jsme přišli. Měli bychom znát jasný směr a být dobře motivováni k nutným změnám. Každý člověk je svobodná bytost a každý funguje jinak. Vést ho k tomu pomáhá kartáři cit a dostatečná míra empatie. Já zásadně nepracuji metodou klasického věštění. Neuznávám přístup sdělit člověku jen holou informaci, ať se s ní popere, a jít dál. Aby bylo sezení úspěšné, potřebuji jasně cítit, že mi klient rozumí a ví, co se svým životem dělat. Pracuji s jeho citlivým podvědomím a rozhodně si nedovolím nechat v něm paseku a ještě větší šrámy, než s jakými za mnou přišel.

Může tarot fungovat zároveň jako určitý druh psychoterapie?

Záleží asi na kartáři jako takovém, jakým způsobem svá sezení vede. Má vlastní metoda je založená více na práci s podvědomím klienta. Proto je to časově i energeticky náročnější. V podvědomí klienta společně najdeme uložené kódy a archetypy, které mu brání prožívat život šťastněji, pojmenujeme je a uzdravíme. U mě jde tedy více o terapii s pomocí tarotových karet

než o rychlověštby, na které jsme zvyklí například z médií.

Tarotové karty ze své podstaty dávají člověku na výběr z různých možností... Může se přesto stát, že se na nich dotýčný stane „závislým“?

To se stát může a určitě se s tím setkal každý kartář. Lidé se někdy nacházejí v zoufalých životních situacích, a v takovém momentu se chytají stébla. Někdy se může zdát jednodušší přehodit zodpovědnost na někoho jiného, kdo nás z té degradující situace dostane. Ale opak je pravdou. Kartář by měl takového člověka včas odhalit a správně s ním pracovat. Například nedávat mu termíny k sezení brzy po sobě, ale umožnit dotýčnému, aby po dobrém nasměrování mohl pracovat sám se sebou a byl odkázaný na svou intuici a zodpovědnost.

Dejme tomu, že jsem se rozhodla, že se chci naučit vykládat karty. Čím bych měla začít?

Nalezením vhodné tarotové sady a následným pozvolným seznamováním se s kartami. Je dobré si každý den vytáhnout právě tu jednu kartu a nechat se jí inspirovat – zapisovat si dojmy, pocity a souvislosti s ní spojené. Tím se učíme kartu vnímat. Postupně přidávat k jednotlivým kartám karty další a od jednoduchých vzorců jít až k těm obsáhlejší. Můžete se inspirovat v literatuře a samozřejmě začít postupně vykládat svým blízkým a kamarádům.

Co nás podle karet čeká do konce roku?

Energie bude velmi příznačná pro pracovní záležitosti. Tvůrčí energie nám přinese vize, jak k věcem přistupovat jinak. Ti z nás, kteří mění zaměstnání nebo rozjíždějí vlastní podnikání, budou oplývat energií a nápady. Ti, kteří jsou nespokojeni ve své původní profesi, mohou pocítit větší odvahu práci změnit. Mnohem více se nám otevírají možnosti duchovního růstu. Byla by škoda toho nevyužít. V listopadu jsme si měli dát pozor na nebezpečí vyhoření a dobře nakládat se svou energií. Závěr roku bude emočně velmi nabitý a pro citlivější jedince poněkud náročnější v oblasti mezilidských vztahů.

Co vy a andělé? Pomáhají vám při výkladu i v běžném životě?

Mám své průvodce, se kterými jsem ve spojení. Ať se jedná o sezení s klienty, nebo můj osobní život. Kolem nás je spousta krásných bytostí, které nám mohou pomáhat a podporovat nás. Setkala jsem se už s názorem, že si vše musíme vydřít sami a o pomoc se nežádá. Je to škoda, když takový arzenál síly necháme ležet ladem. Prospěch je totiž na obou stranách.

Za rozhovor děkuje Zdeňka Jeníčková

MgA. Anna Dlouhá vystudovala Literární akademii, vysokou školu Josefa Škvoreckého. Několik let se věnovala publikační, redaktorské a novinářské práci. Osud ji však nakonec přivedl k tarotu, kterým se zabývá od roku 2004 (více informací na www.tarot-ad.cz). ★